

3. Koordinazioa beste agente batzuekin

Gidaliburu honetan EGMa egiten den gizarte-testuingurua oso fenomeno konplexua da; hain konplexua, ezen fenomeno hori prebenitzeko ikuspegi integraletik egin behar baitzaio aurre, diziplinarreko eta erakundarreko taldeek parte hartuta eta inplikaturako eremu guztiek koordinatuta eta sarean lan eginda: Osasuna, Gizarte Zerbitzu Komunitarioak, Haurren Babesean Espezializatutako Zerbitzuak, Heziketa, Hirugarren Sektorea, Justizia...

EGMa desagerrarazteko ikuspegi integrala

Iturria: Emakumeen eta nesken kontrako jardunbide kaltegarriak. Luis Mora – Burua; Genero, Giza Eskubide eta Kultura Departamentua. Nazio Batuen Biztanleria Funtza (UNFPA) (Bilbo, 2015eko azaroaren 16a).

Eskema horretan ikus daitekeenez, EGMa jasan duten neskak eta emakumeak bizi diren komunitateetan garatu beharreko jardun eta neurriak asko dira, eta agente asko eta askotarikoak hartzen dituzte eraginpean; agente horien ekintzak koordinatu egin behar dira. Gidaliburu honetako “eskubideak, betebeharrak eta erantzukizunak” atalean azaldu dugu lehen ere EGMa prebenitzeko eta desagerrarazteko lanetan inplikaturako agenteek zer eginkizun betetzen dituzten. Biktimak eta haien senitartekoak aipatu ditugu, lider tradizionalak, osasun-, hezkuntza- eta gizarte-arloko profesionalak, epaile eta fiskalak,

gizarte zibil antolatua eta komunikabideak, EGMaren prebentzio-lanetan erantzukizuna duten subjektu diren aldetik. Nazioarteko erakundeak, Estatuko edo autonomia-erkidegoko administrazioak eta justizia ere behartutako subjektu dira xede horretan bertan.

Baina Euskadiko Osasun Sistemaren eremuan eta aukeretan, eta zehazkiago, sistema horretako asistentzia-profesionalei dagokienez, **beste agente batzuekiko koordinazioa zehaztu egin behar da hiru arlotako profesionalekin: gizartearen arloko, hezkuntzaren arloko eta arlo judizialekoekin.**

Gidaliburu honetan gomendatutako jardunen deskribapen eta fluxugrama askotan aipatu da hezkuntzaren, gizartearen arloarekin edo arlo judizialarekin komunikatzeko, elkarreragiteko eta/edo koordinatzeko premia dagoela. Gidaliburu honetan ez dugu zehaztuko lankidetza hori nola gauzatu, zer bide erabilita eta zer xehetasun dituen; izan ere, arlo horietako bakoitzak dagozkion jardunen protokoloak egin ditzala ari da bultzatzen Emakunde, gomendio horiek guztiak uztartzeko eta, hartara, elkarri konektatuta eta elkarrekin uztartuta dauden programak lortzeko.

Nolanahi ere, ez dugu ahaztu behar Euskadiko Osasun sistemaren barruan beste agente batzuekin koordinatzeko zereginetan funtsezko eginkizuna betetzen duen egitura funtzional bat izan badela: **Lehen mailako Arreta Soziosanitarioko Lantaldea (LASSE)**. Lehen mailako arretako medikuak eta erizainak uztartzen ditu funtzionalki, pazienteak ardatz hartuta, baita udaletako eta Foru Aldundietako oinarrizko gizarte-langileak ere; beraz, gizarte-arloko koordinazioa eta lankidetza asko errazten da.

Bestalde, gero eta lankidetza-esperientzia gehiago gauzatzen dira Hezkuntza-arloarekin, dela profesionalen artean, dela erakundeen artean. Esperientzia horiek bitartez zabalduetako bideak baliatu egin behar dira, baita EGMrako berariaz diseinatzen direnak ere, arlo batean nahiz bestean detekta daitezkeen arriskuei buruzko informazioa partekatzeko. Era berean, prebentziozko jardunak indartu egin daitezke, batik bat, sentsibilizaziokoak, bi arloetan (ikastetxean eta osasun-zentroan).

Bukatzeko, sistema soziosanitarioak sistema judizialarekin (adingabeen fiskaltza, epaitegiak eta abar) dituen komunikazioak lesio-parteen igorpenean oinarritzen dira, baina horien osagarri, bi arlotako profesionalen topaketa presentzialak antolatu beharko lirateke, jarduteko irizpideen gainean hitz egin eta ados jartzeko. Bereziki osasun-arloko profesionalek agintari judizialen babesa dutela sentitu nahi izaten dute, betiere hartu behar dituzten zenbait erabakitan arazo etikoak sortzen zaizkielako, eta babes hori lortzeko biderik egokiena elkar ezagutzea eta ulertzea da